

Β΄ Κυριακή των Νηστειών: Η Εξωτερική και Εσωτερική Μεταμόρφωση

Αιδεσιμολογιώτατε,
Αγαπητοί Αδελφοί εν Κυρίω,

Τα γεγονότα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής για τον πιστό Ορθόδοξο Χριστιανό είναι πολλά και διάφορα. Από το να μας προβάλλει την Ορθόδοξη πίστη και πώς πρέπει να αντιμετωπίζουμε τους διάφορους αρετικούς, με το να προβάλλει τα διάφορα πρόσωπα που μας παρακινούν επιστροφή προς τον Θεό και την αρετήν, στο να παίρνουμε δύναμη απ'τον Ζωοποιώ Σταυρό: όλα αυτά τα γεγονότα φέρνουν και ένα πόθο, μία προθυμία για αλλαγή τρόπου ζωής. Από το να είναι συμμετοχος στην αμαρτία ο άνθρωπος, προτιμά να αλλάξει τον τρόπο υπάρξεώς του. Θέλει να υποστεί μία μεταμόρφωση, δηλαδή να επέλθει σε μία κατάσταση μεταμορφωμένη, μία κατάσταση που θα αλλάζει εξωτερικώς και εσωτερικώς. Γι'αυτή την εξωτερική και εσωτερική μεταμόρφωση ομιλεί σήμερα ο Ιερός Ευαγγελιστής.

Το σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα μας φέρνει όλους στην Καπερναούμ, που ο Κύριος πήγε σε ένα σπίτι. Όταν το έμαθε ο κόσμος, έτρεξε να τον δει, να τον ακούσει, να τον ζήσει. Ο Ευαγγελιστής μας λέει ότι τόσοι άνθρωποι ήρθαν, που δεν χωρούσε άλλος μέσα στο σπίτι. Όλος αυτός ο κόσμος που ήρθε δέν ταξίδεψε μόνο και μόνο γιατί ο Κύριος ήταν ένας απλός άνθρωπος που έλεγε κάτι ωραία λόγια. Οχι, ο κόσμος ήρθε, διότι ο Κύριος ήταν και είναι Άγιος και φέρνει όλο τον κόσμο προς την Αγιότητα και στην Σωτηρία. Μόνο απ'τον Κύριο υπάρχει σωτηρία, διότι είναι Σωτήρ του κόσμου.

Όλοι οι άνθρωποι ήθελαν μία μεταμόρφωση αυτή την ημέρα. Όμως, πέντε άτομα την έλαβαν πιο έντονα απ'όλους εκεί που ήταν συγκεντρωμένοι.

Πέντε άτομα ήρθαν και πλησίασαν τον Κύριο, ένας απ'αυτούς παραλυτικός. Ο παραλυτικός είχε τέσσερις φίλους που τον βοηθούσαν να δει τον Κύριο. Μόλις είδαν ότι το σπίτι ήταν γεμάτο με ανθρώπους, δεν δίστασαν... έκαναν τα αδύνατα δυνατά. Και τί έκαναν; Μετακίνησαν ένα τμήμα της οροφής του σπιτιού και με σχοινιά κατέβασαν τον φίλο τους κάτω στο σημείο που βρισκόταν ο Χριστός. Αυτή η πράξη μας δείχνει το μέγεθος της πίστης τους. Άς σκεφτούμε ένα λεπτό πόση πίστη είχαν αυτοί οι άνθρωποι, ώστε να αποφασίσουν και να επιχειρήσουν να χαλάσουν ένα

κομμάτι της στέγης του σπιτιού για να κατεβάσουν με τα σκοινιά τον παραλυτικό στο σημείο που βρισκόταν ο Χριστός! Τίποτα δέν θα τους σταματούσε για να δούν τον Κύριο. Ήδη η μεταμόρφωση είχε αρχίσει για τους ανθρώπους αυτούς.

Ο Κύριος είδε την πίστη των ανθρώπων και είπε στον παραλυτικό: «οι αμαρτίες σου συγχωρούνται.» Μόλις οι γραμματείς το άκουσαν, άρχισε η κριτική: «πώς μπορεί αυτός ο Άνθρωπος να λέει αυτά τα πράγματα; Μόνο ο Θεός μπορεί να συγχωρεί αμαρτίες!» Αυτή η στιγμή ήταν στιγμή μεταμορφώσεως για όλους τους ανθρώπους που βρίσκονταν εκεί, για να δούν τον Χριστό: βεβαιώθηκαν ότι ο Χριστός είναι Θεός αληθινός, και βεβαιώθηκαν με αυτά που είδαν με τα μάτια τους και άκουσαν με τ' αυτιά τους, ότι ο Χριστός είναι Θεός αληθινός. Παρ'όλα αυτά, όμως, οι γραμματείς ήθελαν να παραμείνουν τυφλοί στην Θεία αυτή Αποκάλυψη. Δέν ήθελαν να μεταμορφωθούν. Πόσες φορές μας δίνει την ευκαιρία ο Θεός να μεταμορφωθούμε καθώς βλέπουμε τα θαυμάσιά Του κάθε μέρα, και λέμε, «ο Θεός δέν έκανε τίποτα... οι άνθρωποι μόνο αλλάζουν τη ζωή.» Είμαστε τυφλοί στην Θεία Οικονομία Του, τυφλοί στο Θελημά Του, τυφλοί στην Αποκαλύψη Του.

Ο Θεός, όμως, που είναι απεριόριστη αγάπη, τους έδωσε και άλλη ευκαιρία. Η μεταμόρφωση δέν είχε τελειώσει για τους Ιουδαίους εκεί. Τους καυτηρίασε και είπε, «γιατί σκέφτεσθε έτσι; Είναι πιά εύκολο να πώ στον παραλυτικό ότι οι αμαρτίες του συγχωρούνται, ή να σηκωθεί απ' το κρεβάτι του και να περπατήσει;» Και ο Κύριος τον διατάζει να σηκωθεί. Ο παραλυτικός, που ήθελε 4 άτομα να τον συνοδέψουν, αμέσως σηκώνεται όρθιος και περπατάει μόνος του! Ήδη θεραπεύτηκε!

Εάν αυτή η Ευαγγελική περικοπή πρέπει να μας διδάσκει κάτι, είναι το ακόλουθο: η μεταμόρφωση του ανθρώπου δεν γίνεται μόνο εξωτερικώς, για «τα μάτια του κόσμου». Η μεταμόρφωση πρώτα ολοκληρώνεται μέσα στη ψυχή του κάθε ανθρώπου. Όταν ακούμε τα λόγια του Κυρίου, όταν ακούμε για το ελεός Του, όταν ακούμε για την αγάπη του, όταν **δεχόμαστε όλα αυτά τα δώρα**, τότε μεταμορφωνόμαστε, και απο αμαρτωλοί γινόμαστε δίκαιοι, άγιοι.

Η ζωή του παραλυτικού άλλαξε την ίδια ημέρα της θεραπείας του, καθώς και των άλλων ανθρώπων που ήταν εκεί. Όχι μόνο μεταμορφώθηκε εξωτερικά, αλλά μεταμορφώθηκε και εσωτερικά. Συνειδητοποίησε πώς ο Θεός τον αγαπούσε, και ότι ποτέ δεν θα εγκαταλείψει το δημιουργημά

Του. Εμείς θα δούμε τον Κύριο μας, τον Σωτήρα μας, τον Λυτρωτή μας, μπροστά στα μάτια μας. Όταν το Άγιο Ποτήριο ερθεί έξω από την Ωραία Πύλη, όταν ο Χριστός χτυπάει την θύρα της ψυχής μας, έχουμε την επιλογή: θα είμαστε σαν τους τέσσερους φίλους και τον παραλυτικό, που ήθελαν να μεταμορφωθούν; Ή, θα είμαστε σαν τους άπιστους γραμματείς, που δεν δέχθηκαν μεταμόρφωση;

Αλλά, μερικοί ερωτούν: «Πώς μπορώ εγώ να δεχτώ αυτή την μεταμόρφωση;» Είναι τόσο εύκολο, αλλά και τόσο δύσκολο για μερικούς: Όταν ο Κύριος δεν γίνει ένα μέρος της ζωής μας, **αλλά** ο Κύριος γίνεται το **κέντρο της ζωής μας!** Όταν ο Κύριος είναι το παραδειγμά μας. Όταν ελεούμε, συγχωρούμε και υπακούμε στο θελημά Του. Όταν βλέπουμε τον συνανθρωπό μας όχι σαν ένα απλό άτομο, αλλά σαν *εικόνα Θεού!* Όταν νηστεύουμε όχι μόνο την «νηστεία των τροφών», αλλά νηστεύουμε με αγάπη προς τον Θεό και με ταπεινώση. Όταν ζητούμε συγχώρεση με δάκρυα μετανοίας και εξομολογήσεως. **Τότε, η μεταμόρφωση δεν θα είναι μόνο για τα «μάτια του κόσμου», αλλά θα είναι πραγματική μεταμόρφωση, ευλογημένη από τον Θεό!**

Ο Κύριος μας περιμένει με «ανοιχτάς τας αγκάλας» και περιμένει να δεχθούμε την μεταμόρφωση. Μόνο με την πίστη και την θέληση να συμμορφώσουμε τη ζωή μας σύμφωνα με τις εντολές του Θεού μπορούμε να προχωρήσουμε. Εύχομαι να δεχθούμε την ουράνια κλήση, να ακούσουμε την ευλογία, «Εὐ δούλε αγαθέ και πιστέ, εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.»

Γένοιτο.